

ประวัติศาสตร์และพัฒนากิจการการศึกษาของประเทศไทย

The History and Development of Education Management in Laos

จักรพงษ์ ทิพสุนะ

Jakkapong Thipsungnoen

สำนักเขตการศึกษาพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขต 14

Office of the General Buddhist Education Area 14

พระครูสมุห์พรณัฐวัชร นิลโนรี

Phrakhru smuh Phonnattawat Ninnoree

พระปัญญา ชะสีรัมย์

Panya Chaseeram

ณัฐวุฒิ วรรณโกษิต

Nattawut Worrattanakosit

นักวิชาการอิสระ

Independent Scholar

E-Mail: Pumjakkapong@gmail.com

วันที่รับบทความ (Received) : 23 ธันวาคม 2567

วันที่แก้ไขบทความ (Revised) : 31 ธันวาคม 2567

วันที่ตอบรับบทความ (Accepted) : 31 ธันวาคม 2567

บทคัดย่อ

การศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจของประเทศไทย บทความนี้มุ่งเน้นการศึกษาและวิเคราะห์ประวัติศาสตร์และการพัฒนากิจการการศึกษาของประเทศไทย ตั้งแต่ยุคก่อนประวัติศาสตร์จนถึงปัจจุบัน การศึกษาของลาวมีรากฐานมาจากการศึกษาในวัด ซึ่งมีบทบาทสำคัญในการถ่ายทอดความรู้และวัฒนธรรม ต่อมาในยุคอาณานิคมฝรั่งเศส การศึกษารูปแบบตะวันตกถูกนำมาใช้และมีการจัดตั้งโรงเรียนรัฐอย่างเป็นทางการ หลังจากที่ลาวได้รับเอกราชในปี พ.ศ. 2496 การศึกษาได้ถูกพัฒนาอย่างต่อเนื่องภายใต้รัฐบาลสังคมนิยม โดยมีการขยายโอกาสทางการศึกษาและการส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตให้กับประชาชนอย่างทั่วถึง อย่างไรก็ตาม การพัฒนากิจการการศึกษาของลาวยังคงเผชิญกับความท้าทายหลายประการ เช่น ความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา คุณภาพของการเรียนการสอน และการขาดแคลนครูผู้สอนที่มีความสามารถ

การศึกษานี้สรุปว่า ประเทศลาวได้มีการพัฒนาการจัดการศึกษาอย่างต่อเนื่อง โดยมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบและแนวทางการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพสังคมและเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไป การศึกษาเป็นกุญแจสำคัญในการพัฒนาประเทศ และเป็นปัจจัยที่สามารถช่วยลดความเหลื่อมล้ำและเพิ่มโอกาสให้กับประชาชนในการพัฒนาชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น

คำสำคัญ : ประวัติศาสตร์, การศึกษา, ลาว

Abstract

Education is a fundamental driver of social and economic progress in Laos. This article examines the historical evolution and development of educational management in the country, from its pre-historic origins to the modern era. Traditional Lao education was deeply rooted in monastic institutions, which played a pivotal role in preserving and transmitting knowledge and cultural heritage. During the French colonial period, Western-style education was introduced, leading to the establishment of formal state-run schools. Following independence in 1953, the Lao government, under a socialist framework, prioritized the continuous development of the education system. This included expanding access to education and promoting lifelong learning opportunities for all citizens.

Despite significant progress, the Lao education system continues to grapple with persistent challenges, such as educational disparities, the quality of teaching and learning, and a shortage of qualified educators. This study underscores that Laos has made considerable strides in adapting its education policies and practices to align with changing socio-economic conditions. Education is identified as a cornerstone for national development, instrumental in reducing inequalities and enhancing opportunities for individuals to achieve improved living standards.

Keywords: History, Education, Laos

1. บทนำ

การศึกษาเป็นพื้นฐานสำคัญของการพัฒนาประเทศ ไม่เพียงแต่ช่วยยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน แต่ยังเป็นปัจจัยสำคัญในการสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ การศึกษาของประเทศลาวมีความเป็นเอกลักษณ์ที่สะท้อนถึงประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองของประเทศนี้ ตั้งแต่ยุคโบราณที่การศึกษาเน้นการเรียนรู้ภายในวัด ผ่านการเปลี่ยนแปลงในยุคอาณานิคมฝรั่งเศส จนถึงยุคหลังได้รับเอกราชที่รัฐบาลได้พยายามปรับปรุงและขยายโอกาสทางการศึกษาให้ครอบคลุมทั่วถึง

บทความนี้มุ่งเน้นที่จะสำรวจและวิเคราะห์การพัฒนาการจัดการศึกษาของประเทศไทย โดยเริ่มตั้งแต่วรรณทางประวัติศาสตร์จนถึงการเปลี่ยนแปลงในยุคปัจจุบัน เพื่อทำความเข้าใจถึงปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการศึกษา ตลอดจนความท้าทายที่ประเทศไทยต้องเผชิญในการปรับปรุงระบบการศึกษาให้มีคุณภาพและเสมอภาค บทความนี้จึงเป็นการนำเสนอภาพรวมของประวัติศาสตร์และการพัฒนาการจัดการศึกษาของประเทศไทย เพื่อให้ผู้อ่านได้มีความเข้าใจในบริบทของการศึกษาในประเทศไทยและความสำคัญของการศึกษาในการพัฒนาประเทศไทย

2. ประวัติศาสตร์ของประเทศไทย

1. ยุคก่อนประวัติศาสตร์

ลาวมีประวัติศาสตร์ยาวนานที่ย้อนกลับไปถึงยุคก่อนประวัติศาสตร์ มีการค้นพบเครื่องมือหินที่ใช้ในยุคหินเก่าจำนวนมากในแถบที่ราบสูงเชียงขวางและในแถบภูเขาในลาวตอนเหนือ นอกจากนี้ยังพบหลักฐานเกี่ยวกับการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์ในลาวเมื่อประมาณ 10,000 ปีที่แล้ว โดยมีการค้นพบถ้ำและที่พักอาศัยต่างๆ ที่บ่งบอกถึงการดำรงชีวิตของมนุษย์ในยุคก่อนประวัติศาสตร์

2. การก่อตั้งอาณาจักรล้านช้าง (ศตวรรษที่ 14 - 18)

อาณาจักรล้านช้างก่อตั้งขึ้นในปี พ.ศ. 1896 (ค.ศ. 1353) โดยพระเจ้าฟ้างุ้ม หลังจากที่ได้พระองค์ได้รับชัยชนะในการกู้คืนดินแดนจากขอม พระเจ้าฟ้างุ้มเป็นกษัตริย์องค์แรกของล้านช้างและได้สร้างความเป็นปึกแผ่นให้กับลาว ล้านช้างได้กลายเป็นอาณาจักรที่เข้มแข็งและมั่งคั่ง ด้วยการค้าขายระหว่างอินเดีย จีน และประเทศอื่น

ในศตวรรษที่ 17 ล้านช้างเข้าสู่ช่วงรุ่งเรืองสูงสุดในยุคของพระเจ้าไชยเชษฐาธิราช พระองค์ได้ย้ายเมืองหลวงจากเมืองหลวงเก่า (เมืองขวา) ไปยังนครเวียงจันทน์ และได้สร้างพระธาตุหลวง ซึ่งเป็นสัญลักษณ์สำคัญของลาวในปัจจุบัน

3. การเสื่อมอำนาจของล้านช้างและการแบ่งแยก (ศตวรรษที่ 18 - 19)

หลังจากการสิ้นพระชนม์ของพระเจ้าไชยเชษฐาธิราช อาณาจักรล้านช้างเริ่มเสื่อมอำนาจและเกิดการแบ่งแยกเป็นสามอาณาจักร คือ ล้านช้างหลวงพระบาง ล้านช้างเวียงจันทน์ และล้านช้างจำปาศักดิ์ การแตกแยกนี้ทำให้ลาวตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของสยาม (ไทย) และพม่า ในที่สุดลาวได้กลายเป็นรัฐเจ้าประเทศราชของไทยในช่วงปลายศตวรรษที่ 18

4. ยุคอาณานิคมฝรั่งเศส (พ.ศ. 2436 - 2497)

ในปี พ.ศ. 2436 (ค.ศ. 1893) ฝรั่งเศสได้เข้ามามีอิทธิพลในลาวหลังจากที่ไทยยอมยกดินแดนฝั่งซ้ายของแม่น้ำโขงให้กับฝรั่งเศส ฝรั่งเศสได้ตั้งลาวเป็นรัฐอาณานิคมในเครืออินโดจีน และควบคุมการปกครองการค้า และเศรษฐกิจของลาว

5. สงครามโลกครั้งที่สองและการประกาศเอกราช (พ.ศ. 2488)

ในช่วงสงครามโลกครั้งที่สอง ญี่ปุ่นได้เข้ามายึดครองลาวชั่วคราว แต่หลังจากสงครามสิ้นสุด ลาวได้ประกาศเอกราชในปี พ.ศ. 2488 (ค.ศ. 1945) แต่การประกาศนี้ไม่ได้รับการยอมรับจากฝรั่งเศส ฝรั่งเศส

พยายามกลับมาควบคุมลาวอีกครั้ง แต่ได้เผชิญหน้ากับขบวนการชาตินิยมลาวที่เรียกว่า "ขบวนการลาวอิสระ" ซึ่งนำโดยเจ้าสุภานุวงศ์

6. การต่อสู้เพื่อเอกราชและสงครามลาว (พ.ศ. 2497 - 2518)

หลังจากการเจรจาตกลงเงินไถ่ในปี พ.ศ. 2497 (ค.ศ. 1954) ลาวได้รับเอกราชอย่างเป็นทางการ แต่ประเทศลาวก็ยังคงเผชิญกับสงครามกลางเมืองระหว่างรัฐบาลลาวที่ได้รับการสนับสนุนจากฝรั่งเศสและสหรัฐฯ กับกลุ่มคอมมิวนิสต์ลาวที่ได้รับการสนับสนุนจากเวียดนามเหนือและสหภาพโซเวียต สงครามลาวเป็นส่วนหนึ่งของสงครามเย็นและการสู้รบในภูมิภาคอินโดจีน

7. การสถาปนาสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (พ.ศ. 2518 - ปัจจุบัน)

หลังจากการล่มสลายของรัฐบาลที่ได้รับการสนับสนุนจากสหรัฐฯ ในปี พ.ศ. 2518 (ค.ศ. 1975) กลุ่มคอมมิวนิสต์ลาวภายใต้การนำของขบวนการปะเทดลาว ได้สถาปนาสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวขึ้นมา โดยมีนครเวียงจันทน์เป็นเมืองหลวง ลาวได้กลายเป็นรัฐสังคมนิยมภายใต้การปกครองของพรรคประชาชนปฏิวัติลาว ซึ่งยังคงมีอำนาจอยู่จนถึงปัจจุบัน ลาวได้มีการปรับตัวสู่การเปิดประเทศในช่วงปลายศตวรรษที่ 20 และต้นศตวรรษที่ 21 โดยมีการส่งเสริมการลงทุนจากต่างประเทศและพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจของประเทศ

3. พัฒนาการการจัดการศึกษาของประเทศลาว

หลังจากประเทศลาวได้รับการเปลี่ยนแปลงการปกครองในปี พ.ศ. 2518 เป็นต้นมา พรรครัฐบาลก็ได้เอาใจใส่ในการส่งเสริมการศึกษาอย่างต่อเนื่อง และขยายระบบการศึกษาลงสู่ท้องถิ่นและให้ทั่วถึงกัน เพื่อการขจัดความไม่รู้หนังสือให้หมดสิ้นไป (กาด วันแพง, (ลัดสหมี่ วงค์สัก, แบล), 2545) โดยให้หลักสูตรภาษาลาวเท่านั้นเป็น

ภาษาราชการ ประชาชนลาวต้องพูดและเขียนภาษาลาวได้เป็นอย่างดี โดยมีระบบการศึกษาประกอบด้วย การศึกษาอนุบาล ประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้นมัธยมศึกษาตอนปลาย อาชีวศึกษา เทคนิคศึกษาและอุดมศึกษาสาขาวิชาต่าง ๆ (ธีระรุญเจริญ, 2542) ปัจจุบันนี้ พรรคและรัฐบาลลาวมีความเอาใจใส่อย่างจริงจัง ในการพัฒนาการศึกษาของลาว ดังที่ปรากฏใน 4 บุททะลุ (พรรคประชาชนลาว, 2554) ทางด้านการเมือง ของมติที่ประชุมใหญ่ครั้งที่ 9 อันเป็นแนวนโยบายหนึ่งที่พรรคประชาชนปฏิวัติลาวจะต้องทำให้สำเร็จก่อน ปี พ.ศ. 2563 เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ทางด้านการสร้างทรัพยากรมนุษย์

1. รัฐธรรมนูญแห่งสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว รัฐธรรมนูญแห่งสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มาตรา 21 และมาตรา 22 ระบุว่า รัฐให้ความสำคัญแก่การพัฒนาเศรษฐกิจสัมพันธ์กับการพัฒนา

วัฒนธรรมสังคม และการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เอาใจใส่ปฏิบัตินโยบายพัฒนาการศึกษา ปฏิบัติระบอบการศึกษาขั้นประถมศึกษาแบบบังคับเพื่อสร้างคนลาวให้เป็นพลเมืองดี มีคุณสมบัติ สันติธรรม ปกติวัด มีความรู้และความสามารถ รัฐและทั่วสังคมตั้งหน้าพัฒนาการศึกษาแห่งชาติให้มีคุณภาพสร้างโอกาสและเงื่อนไขให้ประชาชนได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึง โดยเฉพาะประชาชนที่อยู่เขตห่างไกล ขนเฝ้า ผู้หญิง เด็กเล็ก

และผู้ด้อยโอกาส รัฐส่งเสริมให้เอกชนลงทุนในการพัฒนาการศึกษาแห่งชาติตามกฎหมาย (รัฐธรรมนูญแห่งสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว, 2546)

2. กฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว กฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวมาตรา 4 ได้พูดถึงนโยบายเกี่ยวกับการศึกษาว่า รัฐยึดเอาการศึกษาเป็นงานศูนย์กลางของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ สำคัญต่อการพัฒนาคนทางด้านคุณสมบัติ สันติธรรมปิตุวัต ชีวทัศน์ และโลกทัศน์ วิทยาศาสตร์ และสร้างคนให้มีความรู้ ความสามารถ รู้คิด มีวิชาชีพ สร้างสังคมให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ และเศรษฐกิจแห่งภูมิปัญญา เอาใจใส่ขยายการศึกษาจากก่อนวัยเรียน และปฏิบัติการศึกษาขั้นประถมศึกษาสมบูรณ์ภาค บังคับให้สำเร็จ เพิ่มพูนให้แก่การศึกษาพัฒนาการศึกษาแห่งชาติให้มีคุณภาพ สร้างโอกาสให้ชุมชนได้รับการศึกษาให้ทั่วถึง โดยเฉพาะชุมชนอยู่เขตห่างไกล ผู้หญิง เด็กเล็ก และผู้ด้อยโอกาส พร้อมทั้งสร้างเงื่อนไขให้พลเมืองลาวได้เรียนวิชาชีพมากขึ้น รัฐ ส่งเสริมให้การจัดตั้งต่าง ๆ รวมทั้งเอกชนภายในและต่างประเทศลงทุนในการพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ (กฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ฉบับปรับปรุง, 2551)

มาตรา 5 หน้า 4 ได้พูดถึง หลักการของการศึกษาว่า การศึกษาต้องปฏิบัติตามหลักการพื้นฐาน ดังนี้ 1. การศึกษาต้องดำเนินไปตามสังคมนิยม มีลักษณะชาติมหาชนวิทยาศาสตร์และทันสมัย 2. การศึกษาสามัญสัมพันธ์กับอาชีพศึกษา 3. การศึกษาอยู่ในโรงเรียนต้องไปเคียงคู่กับการศึกษาอบรมอยู่ในครอบครัว สังคมและนอกโรงเรียน 4. การศึกษาต้องรับประกันทฤษฎีกับพฤติกรรม การเรียนต้องไปเคียงคู่กับการปฏิบัติจริง การศึกษาต้องสัมพันธ์กับการออกแรงงาน 5. การศึกษาต้องตอบสนองความเรียกร้องต้องการของการพัฒนาเศรษฐกิจสังคมในแต่ละระยะ 6. การศึกษาแห่งชาติต้องสอดคล้องกับการศึกษาภาคพื้น และสากล

เฉพาะมาตรา 17 หน้า 9 ได้พูดถึงการประถมศึกษาว่า ประถมศึกษาเป็นการศึกษาเบื้องต้นของสายสามัญศึกษามีการกำหนดเวลาเรียน 5 ปี เพื่อรับประกันให้ผู้เรียน มีความรู้ทั่วไปทางด้านวิทยาศาสตร์-สังคม และมนุษยศาสตร์ มีความสามารถในการฟัง การอ่าน การพูด การดู การถาม การเขียนภาษาลาว และการคิด รู้รักษาสุขภาพ รักความสะอาด รักสิ่งแวดล้อม และรู้ศิลปวัฒนธรรมลาว เรียนภาษาต่างประเทศ โดยเริ่มชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เป็นต้นไป

ประถมศึกษาเป็นการศึกษาภาคบังคับสำหรับพลเมืองลาวบรรดาเผ่าที่มีอายุตั้งแต่ 6 ปีขึ้นไป รัฐบาล และองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น มีความรับผิดชอบวางมาตรการที่เหมาะสมเพื่อรับประกันให้คนลาว เป็นต้นเด็กทุกคนที่อยู่ในเกณฑ์อายุเรียนมีโอกาสได้เข้าเรียนอย่างทั่วถึงสังคม ชุมชน พ่อแม่ หรือผู้ปกครองต้องรับประกันให้เด็กทุกคนได้เรียนจบชั้นประถมศึกษาภาคบังคับให้สำเร็จ

มาตรา 49 หน้า 309 ได้พูดถึง การคุ้มครอง บริหารการศึกษาว่า การคุ้มครอง บริหารการศึกษาเป็นการชี้แนะ การวางแผน จัดตั้งปฏิบัติ นำใช้ ตรวจสอบ สรุปผลและประเมินผลเกี่ยวกับครู บุคลากร ผู้เรียน งบประมาณ อาคารสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ การเรียนการสอน เพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ตามนโยบายและแผนการพัฒนาการศึกษาของรัฐ

มาตรา 50 หน้า 309 ได้พูดถึง หลักการคุ้มครอง บริหารการศึกษาว่า การคุ้มครองบริหารการศึกษาต้องปฏิบัติ ตามหลักการรวมศูนย์ประชารัฐไทย บุคคลขึ้นกับการจัดตั้งโดยมีการประสานสมทบระหว่างสายตั้งกับสาย ขวาง

3. การศึกษาในระบบโรงเรียน เป็นระบบการศึกษาหนึ่งที่มีการจัดตั้งอยู่ในโรงเรียนอย่างเป็นระบบมี การกำหนดเวลาเรียนและเนื้อหาหลักสูตรที่ถูกต้องตามมาตรฐานการศึกษาในระบบโรงเรียนประกอบด้วย การศึกษาชั้นต่าง ๆ ดังนี้

1) การศึกษาก่อนวัยเรียนเป็นการศึกษาชั้นหนึ่งซึ่งประกอบด้วยการเล่นเด็กและอนุบาลศึกษาซึ่งมี หน้าที่พัฒนาทางด้านร่างกายความคิด จิตใจ สติปัญญาอารมณ์ และพละพลวัติ เพื่อเตรียมเข้าเรียนชั้น ประถมศึกษา

2) ประถมศึกษาเป็นการศึกษาขั้นพื้นฐานของสายสามัญ ซึ่งเป็นความรู้พื้นฐาน ซึ่งเป็นความรู้พื้นฐาน ที่จำเป็น และการศึกษาก่อนบังคับ โดยไม่จ่ายค่าเรียนสำหรับประชาชนลาวบรรดาเผ่าที่มีอายุ 6 ปีขึ้นไป ต้อง ไปเข้าเรียน และเรียนให้จบตามหลักสูตรชั้นประถมศึกษา ซึ่งกำหนดเวลาเรียน 5 ปี

3) มัธยมศึกษาเป็นการศึกษาถัดจากชั้นประถมศึกษาขึ้นไปซึ่งมีหน้าที่บริการความรู้ที่จำเป็น เพื่อการ เรียนต่อหรือการประกอบอาชีพตามความเหมาะสม ชั้นมัธยมศึกษา ประกอบด้วย 2 ตอน คือ ชั้นมัธยมศึกษา ตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งมีหน้าที่ประกอบความรู้ทั่วไป และความรู้เทคนิคสังเคราะห์ขั้นพื้นฐาน และมีกำหนดเวลาเรียนช่วงชั้นละ 3 ปี ปัจจุบันกระทรวงศึกษาธิการกำลังศึกษาขยายให้การศึกษาชั้น มัธยมศึกษาจาก 6 ปี มาเป็น 7 ปี เพื่อทำให้ระบบสามัญศึกษาในระบบโรงเรียนเป็น 12 ปี

4. การศึกษานอกโรงเรียน การศึกษานอกโรงเรียนเป็นรูปการณ์จัดตั้งหนึ่งของการศึกษา ซึ่งมีหน้าที่ บริการ ด้านการศึกษาให้แก่ประชาชน คือ ลดล้างความไม่รู้หนังสือ บำรุง ยกระดับการศึกษา และอบรม วิชาชีพให้แก่ประชาชนและผู้ใช้แรงงานโดยไม่จำกัดอายุ เวลาเรียนและสถานที่เรียนอย่างไม่คงที่

5. การศึกษาเพื่อทุกคน เพื่อบรรลุเป้าหมายการศึกษาเพื่อทุกคนแห่งชาติ ตามกรอบแผนปฏิบัติงาน ดักดา (การประชุมศึกษาโลกที่นครหลวงดักดา ประเทศเซเนกัล (Senegal) วันที่ 22- 24 เมษายน 2543) แผนปฏิบัติงานแห่งชาติการศึกษาเพื่อทุกคน (พ.ศ. 2546-2558) ได้ถูกสร้างขึ้นโดยเกี่ยวข้องกับเป้าหมายรวม ของการพัฒนาของสหประชาชาติใน สปป. ลาวและแผนยุทธศาสตร์เพื่อความเติบโตและการลดล้างความยากจน แห่งชาติ การศึกษาเพื่อทุกคนเป็นการขยายการศึกษาขั้นพื้นฐาน เด็กก่อนวัยเรียนให้ทั่วถึงประชาชนทุกคน ใน เขตชนบทและตัวเมืองอย่างทั่วถึง ส่งเสริมชุมชนในท้องถิ่นให้เข้าร่วมการศึกษาขั้นพื้นฐานและลดล้างความไม่รู้ หนังสือนี้อบรมคุณภาพ และความสอดคล้องโดยเฉพาะเด็กหญิง และเด็กด้อยโอกาสหรือพิการ เด็กฐานะ ยากจน เด็กชนเผ่าอยู่ห่างไกล วัยรุ่นและผู้ใหญ่

6. ทิศทางและการปฏิรูปการศึกษาของลาวระบบการศึกษาของสาธารณรัฐประชาธิปไตย ประชาชนลาว ที่ผ่านมามีประเทศลาวได้มีการปฏิรูปการศึกษาทั้งหมด 4 ครั้ง โดยครั้งที่ 1 ในปี ค.ศ. 1975 รัฐบาลลาวได้ประกาศใช้หลักสูตรเดียวทั่วประเทศ สื่อการเรียนการสอนเป็นภาษาลาวทั้งหมด ระบบการศึกษา ประกอบด้วย ชั้นประถม 5 ปี ชั้นมัธยมต้น 3 ปี ชั้นมัธยมปลาย 3 ปี ครั้งที่ 2 ในปี ค.ศ. 1980 - 1990 ซึ่งในปี ค.ศ. 1980 ได้ประกาศลดล้างการไม่รู้หนังสือ ได้มีการปรับปรุงคู่มือครูและอุปกรณ์การเรียนการสอนให้

เป็นส่วนหนึ่งของความพยายามปรับตัวตลอดหลายปีที่ผ่านมา ให้เกิดประโยชน์ต่อสังคมลาวโดยเฉพาะคนรุ่นหลังจะได้เกิดความตระหนักในความเป็นมาของระบบการศึกษาของลาว ทั้งนี้เพื่อเป็นจุดเริ่มต้นในการศึกษาระบบการของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวให้ก้าวหน้าต่อไป

บรรณานุกรม

กาด, ว. (2545). **การศึกษาคนอนาคตในศตวรรษที่ 21** (ลัดสหมี่ วงศ์สัก, แปล). สำนักพิมพ์และจำหน่ายแห่งรัฐ ส.ป.ป. ลาว.

การปฏิรูปและทิศทางการศึกษาของประเทศลาว. (2563). **สารนารู้ “การศึกษาประเทศลาว.”** สืบค้นเมื่อวันที่ 1 กันยายน พ.ศ. 2567, จาก <https://edulaos.wordpress.com/2018/09/19>.

การศึกษาลาว - นักศึกษาลาวไปศึกษาต่อต่างประเทศ. (2563). **สารนารู้ “การศึกษาประเทศลาว.”** สืบค้นเมื่อวันที่ 1 กันยายน พ.ศ. 2567, จาก <https://edulaos.wordpress.com/2017/08/18>.

ปิ่นณวัฒน์ งามแสง. (2563). **การจัดการศึกษาในสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชน.** สืบค้นเมื่อวันที่ 1 กันยายน พ.ศ. 2567, จาก <http://www.ojs.mcu.ac.th>.